

РЕШЕНИЕ

№ 471

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6589** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 64, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/

Образувано е по жалба на П. В. Г., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора в [населено място], срещу Заповед № 29/14.07.2023 г., издадена от началника на затвора-С., с която е отказано преместването на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип "К."

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като са налице всички условия за преместването на лишения от свобода в ЗО от открит тип, поведението му е добро, награждаван е многократно. В съдебно заседание жалбоподателят, лично и чрез процесуалния си представител, поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена. Претендира разноси по списък.

Ответникът - Началникът на Затвора в [населено място] - в постъпило по делото писмено становище оспорва жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 62 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

П. Г., изтърпява наказание "лишаване от свобода" в Затвора в [населено място]. Постъпил е на 30.11.2017г., като по отношение на него са приведени в изпълнение наказания по присъди по НОХД№144/1998 на ВС П., НОХД№215/2010 на РС Разлог, ЧНД№ 5849/2017 на СГС и ЧНД№5849/2017 на СГС. Първоначалният строг режим на изтърпяване на наказанията е бил променен на общ с заповед№22 на началника на Затвора [населено място] от 18.03.2020г.

На 29.05.2023 г. П. Г. е подал молба до началника на Затвора в [населено място] с искане да бъде преместен в ЗО от открит тип за до изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода".

По делото е приложен доклад от ИСДВР, относно подадената молба за преместване. В него е отразено, че е налице първата предпоставка, визирана в разпоредбите на чл. 64 ал.1 от ЗИНЗС, а именно към 12.06.2023г. лишеният от свобода Г. е изтърпял минимум от j от наложеното наказание лишаване от свобода, но не е налице втората предпоставка, касаеща поведението на лицето. Посочено е, че същият е с колебливо поведение, не се констатира наличие на трайни позитивни поведенчески промени, изтъква се, че е бил многократно награждаван докато престоят му е бил затвора С. и ЗОЗТ „К.“, но по време на престоя му в затвора П. е имал проблемно поведение, за което е наказван четири пъти дисциплинарно за допуснати нарушения. Впоследствие е върнат в затвора [населено място], където се стреме да не извършва нарушения и полага доброволен труд в затворническата кухня.

Според доклада и оценката на личността на Г. към 26.04.2023г. оценката на риска от рецидив и вреди е 44т., като завишения риск е в зони „начин на живот и обкръжение“ / проявява вербална агресия и физическа саморазправа/, „межуличностни проблеми“ /констатирани случаи на агресивно поведение/ и „умения за мислене“ / не осъзнава последиците от действията си/. Към момента на изготвянето на доклада не са налице данни за трайни положителни промени в поведението на лицето.

По делото е приложено становище от гл. инсп. Д. Г. - НС "СДВР", в което е посочено, че лишеният от свобода е изтърпял 1/4 от наложеното му наказание, но към момента не са налице положителни промени в нагласите и поведението на осъденото лице, като първоначалната оценка на риска е със средни стойности, т.е завишена спрямо предходен период.

Представено е становище от гл. инспектор Р. Д. - заместник-началник по "Режимно-надзорна и охранителна дейност", в което е посочено, че рискът по отношение на вредите спрямо обществото, самият лишен от свобода и останалите лишени от свобода е среден, а за служителите -нисък. Изразено е отрицателно становище за преместване на лишения от свобода.

Във връзка с подадената от лицето молба е издадена Заповед № 29/14.06.2023 г. от началника на затвора-С., с която е отказано преместването на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип "К."

В хода на съдебното производство от ответника и от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства / цялото затворническо досие на П. Г./.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149 от АПК, във връзка с чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС - Началникът на Затвора в [населено място].

Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ. При издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения. В хода на проведеното административно производство са изпълнени разпоредбите на ЗИНЗС. Изискани са становища от органите, изброени в чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС. С оглед на горното не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорената заповед.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип.

За да бъде приложена тази разпоредба, следва да са налице кумулативно две предпоставки - лицата да са показали добро поведение; - да са изтърпели най-малко една четвърт от наложеното им наказание, но не по-малко от 6 месеца в затвор или в ЗО от закрит тип.

По делото не е спорно, че лишеният от свобода е изтърпял една четвърт от наложеното му наказание "лишаване от свобода", както е посочено и в издадената заповед.

По отношение на втората предпоставка, видно от становищата и докладите, въз основа на които е издадена процесната заповед, не може да се направи безспорен извод, че лишеният от свобода е показал добро поведение, тъй като не са налице категорични данни за поправяне на лицето. Лишеният от свобода е наказван многократно за извършени дисциплинарни нарушения в кратък период от време. Налице са и данни, че той не осъзнава в пълна степен последиците от постъпките си, а коригиращият ефект от изтърпяването на наказанието не е в достатъчна степен, т.е. поправителната и превъзпитателната функция на наложеното наказание не е дала към процесния момент очаквания резултат, както и че рискът от рецидив при него е среден, т.е. не е намален. Следователно цялостната оценка на поведението на жалбоподателя не води до възможност за извеждане на категорични изводи относно позитивна промяна на личността на осъдения в такава степен, че същият да може да доизтърпи наказанието си в затворническо общежитие от открит тип. Като се вземе предвид факта, че условията на общежитие от открит тип са с облекчен и занижен контрол, то посочената степен на риск за обществото и данните от затворническото досие на затворника водят до заключението, че оспорената заповед е напълно съобразена с целта на закона.

Правилен е изводът на решаващия орган, че не са изпълнени условията на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС за преместване на лишения от свобода за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, тъй като не е налице втората предпоставка - лицето да е показало добро поведение. Тази предпоставка не се установява от представените по делото писмени доказателства.

За пълнота следва да се отбележи, че ЗИНЗС дава възможност на компетентния орган да разпорежи преместване, когато са налице изискуемите предпоставки, но не установява императивно задължение. Решението дали да бъде приложена тази

възможност по отношение на определено лице е предоставена на преценката на административния орган, който действа в условията на оперативна самостоятелност.

С оглед изложеното съдът приема, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27ж от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. В. Г., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора в [населено място], срещу Заповед № 29/14.06.2023 г., издадена от началника на Затвора в [населено място], с която е отказано преместването на лишения от свобода в затворническо общежитие от открит тип "К".

ОСЪЖДА П. В. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" сумата от 80 лв./осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС.

СЪДИЯ: